

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

Η **Μαρία Βύνερ** σπούδασε Πολιτικές Επιστήμες στο Πάντειο Πανεπιστήμιο (1992), πριν από τις μεταπτυχιακές σπουδές της στην Αγγλία με αντικείμενο την Ιδεολογία και Ανάλυση Λόγου στο Πανεπιστήμιο του Essex (Master of Arts, 1994) και τη Σκηνοθεσία και το Μοντάζ Κινηματογραφικής και Τηλεοπτικής Μυθοπλασίας στο Πανεπιστήμιο Sheffield Hallam (Master of Arts, 1998). Από το 1999 συνεργάζεται με χορογράφους δημιουργώντας βίντεο και ψηφιακές χορογραφίες ως μέρος των παραστάσεών τους. Το 2003 στο πλαίσιο της διδακτορικής της έρευνας δημιούργησε μαζί με την ομάδα της «Acronym Team» την πρώτη της παράσταση πολυμέσων με τον τίτλο *Atmosphere* στο θέατρο «Hat Factory» (Luton, Μεγάλη Βρετανία). Από το 2004 είναι Λέκτορας, ενώ από το 2008 είναι Course Leader στο τμήμα «Media Performance» του Πανεπιστημίου Bedfordshire. Το 2006 ολοκλήρωσε τη διδακτορική της διατριβή στην «Ενσωμάτωση Τρισδιάστατης Κινούμενης Εικόνας σε Παραστάσεις Σύγχρονου Χορού» στο Πανεπιστήμιο Southampton. Από το 2001 ασχολείται με τις εφαρμογές της Ψηφιακής Καταγραφής της Κίνησης, που χρησιμοποιεί ως βάση για τις ψηφιακές χορογραφίες της. Η δουλειά της έχει βραβευτεί σε διεθνή φεστιβάλ και έχει προβληθεί από το κανάλι MTV Europe.

Ο **Ramsay Burt** είναι Καθηγητής Ιστορίας Χορού στο Πανεπιστήμιο De Montfort στη Μεγάλη Βρετανία. Οι δημοσιεύσεις του περιλαμβάνουν τα βιβλία *The Male Dancer* (1995, αναθεωρημένη έκδοση 2007), *Alien Bodies* (1997), *Judson Dance Theater* (2006), και, μαζί με τη Valerie Briginshaw, το βιβλίο *Writing Dancing Together* (2009). Το 1999 υπήρξε Επισκέπτης Καθηγητής στο Τμήμα Performance Studies του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης. Μαζί με τη Susan Foster είναι ιδρυτής και εκδότης της περιοδικής έκδοσης *Discourses in Dance*.

Η **Ann Cooper Albright** είναι performer και χορογράφος. Επίσης είναι ερευνήτρια σε ζητήματα φεμινισμού και Καθηγήτρια Χορού και Θεάτρου στο Κολλέγιο Oberlin. Συνδυάζοντας τα ενδιαφέροντά της για το χορό και την πολιτισμική θεωρία, διδάσκει μαθήματα τα οποία εστιάζουν στην performance και στις σπουδές φύλου, με στόχο να αναπτύξει το ενδιαφέρον των φοιτητών για τις βιωματικές και θεωρητικές προσεγγίσεις του σώματος. Είναι συγγραφέας των βιβλίων *Traces of Light: Absence and Presence in the Work of Loie Fuller* (2007), *Choreographing Difference: the Body and Identity in Contemporary Dance* (1997), καθώς και επιμελήτρια των *Moving History/Dancing Cultures* (2001) και *Taken By Surprise: Improvisation in Dance and Mind* (2003) (Wesleyan University Press). Εξάλλου, είναι ιδρύτρια / διευθύντρια του Girls in Motion, ενός εξωσχολικού προγράμματος για κορίτσια στο Γυμνάσιο Langston, Oberlin (Οχάιο), ενώ μαζί με την Ann Dils διευθύνει μια

διδασκτική πρωτοβουλία μέσω Διαδικτύου με τίτλο *Accelerated Motion: Towards a New Dance Literacy in America*.

Ο **Πέτρος Γάλλιας** αποφοίτησε από την Ανώτερη Σχολή Δραματικής Τέχνης του Εθνικού Θεάτρου (1993), μαθήτευσε στην Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης (1986-88) και παρακολούθησε σεμινάρια χορού στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Είναι Πρόεδρος του Σωματείου Ελλήνων Χορογράφων (από το 2002) και μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Εθνικού Κέντρου Θεάτρου και Χορού. Έχει χορογραφήσει 68 θεατρικά έργα και 34 όπερες για τη Fujiwara Opera-Τόκιο, το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, το Εθνικό Θέατρο, την Εθνική Λυρική Σκηνή, την Όπερα Δωματίου Αθηνών, το Φεστιβάλ Αθηνών, Δημοτικά Περιφερειακά Θέατρα κ.ά. Το 2008 σκηνοθέτησε για τη «La bottega delle voci – opera dei Giovani» την όπερα του Rossini *La cambiale di matrimonio*. Από το 1997 διδάσκει σε σεμινάρια και στο Εργαστήρι Ηθοποιών του Εθνικού Θεάτρου (1999-2001), στο Τμήμα Μουσικών Σπουδών του Ιόνιου Πανεπιστημίου (2008) και στο Στούντιο της Εθνικής Λυρικής Σκηνής (2009). Το 1993 ίδρυσε το Χοροθέατρο «Ήρος Άγγελος» στο οποίο σκηνοθετεί και χορογραφεί.

Ο **Donald Hutera** γεννήθηκε στην Αμερική και κατοικεί μόνιμα στην Αγγλία. Αρθρογραφεί για τις τέχνες από το 1977 και ειδικά για το χορό περισσότερο από δύο δεκαετίες, ξεκινώντας ως ανταποκριτής σε εφημερίδες και περιοδικά στη Μινεσότα. Άρθρα του έχουν δημοσιευτεί στις εφημερίδες: *New York Times*, *Los Angeles Times* και στη *Chicago Tribune*. Από τις αρχές της δεκαετίας του 1980 άρχισε να γράφει συστηματικά για περιοδικές εκδόσεις και ιστοσελίδες όπως: *The Times*, *Time Out*, *Dance Europe*, *Dance Now*, *Animated (The Foundation for Community Dance)*, *Dance Umbrella*, *The Dance Consortium* κ.ά. Έχει κάνει εκπομπές για το χορό και το σωματικό θέατρο στο βρετανικό ραδιόφωνο και στην τηλεόραση. Μαζί με τον Allen Robertson έχει συγγράψει το βιβλίο *The Dance Handbook*, 1988, ενώ συμμετείχε μεταξύ άλλων στις εκδόσεις *The Chambers Biographical Dictionary*, *The Larousse Encyclopaedia*, *Fifty Contemporary Choreographers* και *The International Dictionary of Modern Dance*. Έχει προσκληθεί ως ομιλητής για το χορό, την κριτική χορού και διάφορα πολιτιστικά θέματα σε πολυάριθμα φεστιβάλ και φόρουμ στις εξής χώρες: Βραζιλία, Κίνα, Κένυα, Κορέα, Μάλτα, Πολωνία και Ισπανία. Συχνά διευθύνει συζητήσεις που διεξάγονται μετά από παραστάσεις στα φεστιβάλ *Dance Umbrella*, *Nottdance*, *Barbican* και *Sadler's Wells*. Το 2003 και 2004 του ανατέθηκε από την ομάδα ανεξάρτητων παραγωγών *Guardians of Doubt (GoD)* η δημιουργία των έργων *Scary Grant* και *Choreographus Interruptus*, τα οποία παρουσίασε στο *Nottdance* και κατά τη διάρκεια του *Spring Loaded* στο *The Place* (Λονδίνο). Μια εκδοχή του εν εξελίξει *Finger Dances*, που είναι το τελευταίο χορογραφικό του έργο, παρουσιάστηκε πρόσφατα στο *The Place*, στο πλαίσιο της καλλιτεχνικής σεζόν *Touch Wood*.

Η Susan Leigh Foster, χορογράφος και ερευνήτρια και Καθηγήτρια στο Τμήμα World Arts and Cultures στο UCLA. Είναι η συγγραφέας των βιβλίων *Reading Dancing: Bodies and Subjects in Contemporary American Dance* (University of California Press, 1986), *Choreography and Narrative: Ballet's Staging of Story and Desire* (Indiana University Press, 1996) και *Dances that Describe Themselves: The Improvised Choreography of Richard Bull* (Wesleyan University Press, 2002). Είναι επίσης επιμελήτρια των ανθολογιών *Choreographing History* (University of Indiana Press, 1995), *Corporealities* (Routledge, 1996), και *Worlding Dance* (Palgrave, 2009), καθώς και συνεκδότρια της περιοδικής έκδοσης *Discourses in Dance*. Αυτήν την περίοδο η δουλειά της επικεντρώνεται στη σχέση χορογραφίας, κιναισθησίας και ενσυναίσθησης.

Ο **Αναστάσιος Κουκουτάς** σπούδασε Μάρκετινγκ και Επικοινωνία στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών και συνέχισε την εκπαίδευσή του στην Ακαδημία Τεχνών και Επαγγελμάτων της Σκάλας του Μιλάνου πάνω στην Καλλιτεχνική Διαχείριση και Παραγωγή. Στο χορό έκανε τα πρώτα βήματα στην ηλικία των δώδεκα στη Μυτιλήνη, ενώ κατά τη διάρκεια των σπουδών στην Αθήνα παρακολούθησε κλασικό χορό στις σχολές των Μανιάτη, Κονταξάκη και Μέτση. Στην Ιταλία ήρθε σε επαφή με το σύγχρονο ρεπερτόριο παρακολουθώντας μαθήματα και σεμινάρια πάνω στην τεχνική release στην σχολή Tilt (Μιλάνο) και στα πλαίσια διαφόρων Φεστιβάλ. Κατά τη διάρκεια της παραμονής του στη Νέα Υόρκη γνώρισε από κοντά το κινησιολογικό λεξιλόγιο χορογράφων όπως η Trisha Brown, ο Merce Cunningham και ο Paul Taylor, παρακολουθώντας μαθήματα στα στούντιο τους. Τα τελευταία τέσσερα χρόνια εργάζεται στο Εκδοτικό Τμήμα του Φεστιβάλ Αθηνών.

Ο **André Lepecki** είναι Αναπληρωτής Καθηγητής στο Τμήμα Performance Studies του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης και επιμελητής των βιβλίων *Of the Presence of the Body* (2004), *The Senses in Performance* (με τη Sally Banes, 2006) και *Planes of Composition* (με την Jenn Joy, 2009). Το βιβλίο του *Exhausting Dance* (2006) έχει ήδη μεταφραστεί σε έξι γλώσσες. Το 2009 έλαβε το βραβείο «Καλύτερης Παράστασης» από τη Διεθνή Ένωση Κριτικών Τέχνης για την επιμέλεια και την καλλιτεχνική διεύθυνση της αναβίωσης του *18 Happenings in 6 Parts*, του Allan Kaprow. Έχει δημοσιεύσει άρθρα (*Performance Research*, *The Drama Review*, *Nouvelles de Danse* κ.ά.) και έχει δώσει πολλές διαλέξεις με αντικείμενο τη θεωρία του χορού και την performance στα Πανεπιστήμια Brown, Princeton, Freie Universität (Βερολίνο), καθώς και στα MoMA (Νέα Υόρκη), Μουσείο Reina Sofia (Μαδρίτη), Tate Modern (Λονδίνο), Haus der Kulturen der Welt (Βερολίνο) κ.ά. Αυτήν την περίοδο γράφει ένα βιβλίο για το χορό και τη γλυπτική, ενώ παράλληλα εργάζεται ως καλλιτεχνικός

επιμελητής σε ένα αρχείο που αφορά το χορό και τις εικαστικές τέχνες για τη Hayward Gallery (Λονδίνο).

Η Σοφία Λυκούρη είναι καλλιτέχνης με σπουδές στο χορό και στη χορογραφία, καθώς και ακαδημαϊκή ερευνήτρια που επικεντρώνεται στις διεπιστημονικές μεθοδολογίες έρευνας. Κατέχει PhD στην Αυτοσχεδιαστική Χορευτική Παράσταση (Πανεπιστήμιο Surrey, Μεγάλη Βρετανία, 1996). Υπήρξε μεταδιδακτορικός συνεργάτης στις Δημιουργικές και Παραστατικές Τέχνες στο Πανεπιστήμιο Nottingham Trent (2000-2003), με την υποστήριξη του Arts and Humanities Research Board. Αυτήν την περίοδο διευθύνει το Graduate Research School στο Edinburgh College of Art. Οι πρόσφατες ερευνητικές της δραστηριότητες τοποθετούνται σε δύο παράλληλους τομείς: τη χρήση των διαδραστικών τεχνολογιών σε χορογραφικά έργα και το ρόλο των χορογραφικών προσεγγίσεων σε διεπιστημονικά προγράμματα τα οποία εξετάζουν την κίνηση στον κοινωνικό και τον δημόσιο χώρο σε σχέση με ζητήματα αρχιτεκτονικής, αστικού σχεδιασμού και κοινωνικού αποκλεισμού. Στον συλλογικό τόμο *Contemporary Choreography: A Critical Reader* (Routledge 2009) συμμετέχει με ένα κεφάλαιο που αφορά τη διεπιστημονική χορογραφία.

Η **Vera Mantero** σπούδασε κλασικό χορό και χόρεψε στα μπαλέτα Gulbenkian στη Λισαβόνα (1984 -1989). Άρχισε να χορογραφεί το 1987, ενώ από το 1991 έχει παρουσιάσει έργα της στην Ευρώπη, στην Αργεντινή, στη Βραζιλία, στον Καναδά, στη Σιγκαπούρη και στις Ηνωμένες Πολιτείες. Από τις χορογραφίες της ξεχωρίζει οι παρακάτω: *a Rose of Muscles* (1989), *Perhaps she could dance first and think afterwards* (1991), *Olympia* (1993) και *one mysterious thing, said e.e. cummings* (1996), καθώς και τις ομαδικές χορογραφίες *Under* (1993), *For boring and profound sadnesses* (1994), *Poetry and Savagery* (1998), *Until the moment when God is destroyed by the extreme exercise of beauty* (2006) και *We are going to miss everything we don't need* (2009). Η Vera Mantero συμμετέχει τακτικά σε διεθνείς παραστάσεις αυτοσχεδιασμού όπως το *Crash Landing* ή *All the table*, τα οποία οργάνωσε η Meg Stuart, και *On the Edge* που οργάνωσε Mark Tomkins. Από το 2000 ασχολείται με το τραγούδι και συμμετέχει σε πειραματικές μουσικές παραστάσεις.

Αντιπροσώπευσε την Πορτογαλία στην 26η Μπιενάλε του Σάο Πάολο το 2004, μαζί με τον γλύπτη Rui Chafes, παρουσιάζοντας από κοινού το έργο *Eating your heart out*. Το 2007 σκηνοθέτησε και επιμελήθηκε τη δική της εκδοχή στην ταινία *Course of Silence* (σε συνεργασία με τον Miguel Gonçaves Mendes). Τέλος, το 1999 το θέατρο Culturgest στη Λισαβόνα οργάνωσε παραστάσεις προς τιμήν της παρουσιάζοντας όλες τις χορογραφίες της, ενώ το 2002 πήρε το βραβείο Almada από το υπουργείο Πολιτισμού της Πορτογαλίας και το 2009 το βραβείο Τέχνης Gulbenkian για τη συνολική της προσφορά ως χορεύτρια και χορογράφος.

Η **Βάσω Μπαρμπούση** είναι Αναπληρώτρια Καθηγήτρια στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου. Αποφοίτησε από την Ανώτερη Επαγγελματική Σχολή Χορού Ραλλού Μάνου και το Τμήμα Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Πανεπιστημίου Αθηνών. Συνέχισε τις σπουδές της στη Νέα Υόρκη, στις σχολές των Martha Graham και Erick Hawkins. Επίσης σπούδασε χορογραφία και αυτοσχεδιασμό με τον Robert Ellis Dunn. Απέκτησε δίπλωμα μεταπτυχιακών σπουδών (Master of Arts) από το Columbia University και διδακτορικό από το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας. Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα εστιάζονται στην Ιστορία του Χορού, στη σχέση Χορού-Θεάτρου και στη Χορογραφία. Είναι συγγραφέας του βιβλίου *Ο Χορός στον 20ό αιώνα: Σταθμοί και Πρόσωπα*. Ως χορογράφος παρουσιάζει δουλειές της από το 1984, ενώ το 1987 δημιούργησε την ομάδα «Ωκυρόη».

Η **Ευφροσύνη Πρωτοπαπά** είναι χορογράφος και θεατρολόγος, ενώ πρόσφατα ολοκλήρωσε τη διδακτορική διατριβή της με τίτλο *Possibilising Dance: A Space for Thinking in Choreography* στο Roehampton University. Διδάσκει στα Πανεπιστήμια Roehampton, Laban, και Coventry της Μεγάλης Βρετανίας και έχει διδάξει και στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου. Αρθρογραφεί για τα περιοδικά *Χορόςplus*, *Dance Theatre Journal* και *Performance Research*, και έχει συμμετάσχει στις εκδόσεις *Χορός και Θέατρο* (Εκδόσεις Έφεσος) και *Εκπαιδευτική Εγκυκλοπαίδεια: Χορός* (Εκδοτική Αθηνών, υπό έκδοση). Είναι καλλιτεχνική διευθύντρια και χορογράφος της ομάδας «Larsus Corpi», με την οποία έχει παρουσιάσει έργα της σε Ελλάδα, Μεγάλη Βρετανία, Γερμανία και Ολλανδία. Τιμήθηκε με το Bonnie Bird New Choreography Award και είναι μέλος της διοικητικής επιτροπής του Society for Dance Research. Αριστούχος απόφοιτος της Κρατικής Σχολής Ορχηστρικής Τέχνης (2000) και του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών (2001), σπούδασε επίσης στο SNDO της Ολλανδίας (2001) και ολοκλήρωσε με διάκριση τις μεταπτυχιακές της σπουδές στο Laban, με υποτροφίες από το ΙΚΥ και το Ίδρυμα Ωνάση.

Η **Κάτια Σαβράμη** σπούδασε χορό στην Ανώτερη Επαγγελματική Σχολή Χορού Ραλλού Μάνου. Είναι κάτοχος μεταπτυχιακού (Master of Arts) και PhD in Dance Studies από το City University του Λονδίνου (Laban Centre), όπου ειδικεύτηκε στις χορολογικές σπουδές, στη χορογραφία και στην παιδαγωγική του χορού. Δίδαξε χορολογία στην επαγγελματική σχολή της Ραλλούς Μάνου, στη Λυρική Σκηνή και στην Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης. Σήμερα είναι Λέκτορας στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών. Συγγραφέας και κριτικός αναγνώστης στο Ελληνικό Ανοιχτό Πανεπιστήμιο, έχει δημοσιεύσει βιβλία για τον έντεχνο χορό στην Ελλάδα. Άρθρα της έχουν δημοσιευθεί σε ελληνικά και ξένα επιστημονικά περιοδικά. Έχει τιμηθεί με διακρίσεις και επαίνους στη χορογραφία. Είναι μέλος και tutor του Imperial Society of Teachers of Dancing του Λονδίνου. Μετείχε ως ειδική γραμματέας στο Διοικητικό Συμβούλιο Υποτρόφων του Κοινωφελούς Ιδρύματος Αλέξανδρος Σ.

Ωνάσης έως τον Ιούνιο του 2009, ενώ είναι μέλος της επιτροπής αξιολόγησης του Ιδρύματος για τη χορήγηση υποτροφιών στον έντεχνο χορό.

Η **Sherry B. Shapiro** είναι Καθηγήτρια χορού και Διευθύντρια του Τμήματος Women's Studies στο Κολλέγιο Meredith, Raleigh (Βόρεια Καρολίνα). Έχει εργαστεί σε κρατικούς, εθνικούς και διεθνείς οργανισμούς, ενώ το έργο της έχει παρουσιαστεί σε εθνικό και διεθνές επίπεδο. Επίσης, είναι συγγραφέας και επιμελήτρια των βιβλίων *Dance in a World of Change; Reflections on Globalization and Cultural Difference*, *Body Movements; Pedagogy, Politics and Social Change*, *Pedagogy and the Politics of the Body: A Critical Praxis* και *Dance, Power and Difference: Critical and Feminist Perspectives in Dance Education*. Αποσπάσματα από βιβλία και άρθρα της έχουν δημοσιευθεί στις Ηνωμένες Πολιτείες, την Αυστραλία, τη Μεγάλη Βρετανία και τη Βραζιλία. Βραβεύτηκε για το ερευνητικό, καλλιτεχνικό και εκπαιδευτικό της έργο, ενώ το 2009 πήρε υποτροφία από το ίδρυμα Fulbright. Εργάστηκε ως συντονίστρια σε ένα ερευνητικό πρόγραμμα για την Εκπαίδευση στην Ειρήνη, πρωτοβουλία των Πανεπιστημίων της Βόρειας Καρολίνας και της Χάιφα (Ισραήλ). Τα ερευνητικά ενδιαφέροντά της περιλαμβάνουν τη μελέτη εννοιών όπως η βιωματική παιδαγωγική, η αισθητική εκπαίδευση και η σύνδεσή της με ατομικές και κοινωνικές μεταμορφώσεις, καθώς και τη σχέση του χορού με τις φεμινιστικές και πολιτισμικές σπουδές. Επιχειρεί να διερευνήσει τι σημαίνει «να γίνει κάποιος χορευτής» και το φαινόμενο «της ύπαρξης στο χορό», βασιζόμενη στην κριτική θεωρία, στη φαινομενολογία και στις σπουδές φύλου. Στο χορογραφικό της έργο ασχολείται με τη διερεύνηση του τρόπου με τον οποίο κατασκευάζονται οι ταυτότητες των γυναικών μέσα σε ένα ευρύ πλαίσιο πολιτισμού, εξουσίας και διαφορετικότητας.

Ο **Svi Shapiro** είναι Καθηγητής και Πρόεδρος του Τμήματος Εκπαίδευσης και Πολιτισμικών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο της Βόρειας Καρολίνας (Greensboro) και Διευθυντής του Διδακτορικού Προγράμματος Εκπαίδευσης και Πολιτισμικών Σπουδών. Κατέχει διδακτορικό από το Πανεπιστήμιο της Βοστώνης. Έγραψε και επιμελήθηκε έντεκα βιβλία με θέμα την εκπαίδευση, ενώ ταυτόχρονα είναι γνωστός κριτικός του αμερικανικού συστήματος εκπαίδευσης. Στα πρόσφατα βιβλία του περιλαμβάνονται τα *Losing Heart: the Moral and Spiritual Miseducation of America's Children* και *Education and Hope in Troubled Times*. Αυτήν την περίοδο γράφει ένα βιβλίο για τη διδασκαλία της ειρήνης σε έναν βίαιο κόσμο.

Η **Maxine Sheets-Johnstone** στην αρχή της καριέρας της υπήρξε χορεύτρια, χορογράφος, καθηγήτρια και ερευνήτρια χορού. Την περίοδο που δίδασκε χορό και έδινε διαλέξεις χορογράφησε είκοσι πέντε έργα, ενώ συμμετείχε ως ερμηνεύτρια σε δεκατρία από αυτά. Ήταν επίσης η μοναδική καλλιτεχνική

διευθύντρια πέντε παραστάσεων, συμπεριλαμβανομένων δύο δικών της, και αφηγήτρια σε πολυάριθμες διαλέξεις / παραστάσεις που διοργάνωνε ή ίδια. Σήμερα, ως φιλόσοφος επικεντρώνει την έρευνα και τα γραπτά της στο κινούμενο σώμα. Αφιερωμένη στη διεπιστημονική έρευνα, συνεργάζεται με το Τμήμα Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου του Όρεγκον όπου δίδαξε τη δεκαετία του 1990 και εξακολουθεί να συνεργάζεται ως Καθηγήτρια. Δημοσίευσε πολλά άρθρα σε περιοδικά επιστημονικού περιεχομένου, ανθρωπιστικών επιστημών και τέχνης και έδωσε διαλέξεις στην Ευρώπη και στις ΗΠΑ. Στα βιβλία της περιλαμβάνονται τα εξής: *The Phenomenology of Dance- Illuminating Dance: Philosophical Explorations*, *The Roots of Thinking*, *The Roots of Power: Animate Form and Gendered Bodies*, *The Roots of Morality: Giving the Body Its Due*, *The Primacy of Movement* και *The Corporeal Turn: An Interdisciplinary Reader*. Την άνοιξη του 2007 της ανατέθηκαν τιμητικά διδακτικά καθήκοντα από το Ίδρυμα Προηγμένων Μελετών του Πανεπιστημίου Durham (Μεγάλη Βρετανία).

Ο **Mårten Spångberg** ασχολείται με την performance και ζει και εργάζεται στη Στοκχόλμη. Τα ενδιαφέροντά του εστιάζονται στη χορογραφία με διευρυμένο πεδίο δράση, όπου προσεγγίζεται με πειραματικές πρακτικές και δημιουργικές διαδικασίες. Χορεύει και χορογραφεί από το 1994, ενώ από το 1999 δημιουργεί χορογραφίες που έχουν περιοδεύσει διεθνώς. Το αυτοβιογραφικό του σόλο *Powered by Emotion* είναι ήδη κλασικό στο είδος του. Μαζί με τον αρχιτέκτονα Tor Lindstrand, ίδρυσε το Διεθνές Φεστιβάλ, μια διεπιστημονική δραστηριότητα που συνδυάζει την αρχιτεκτονική με τη χορογραφία και την performance, ορίζοντας τη χορογραφία ως μέσο οργάνωσης του χώρου και του χρόνου. Το Διεθνές Φεστιβάλ έχει δημιουργήσει θεματικά πλαίσια για συγκεκριμένα προγράμματα που περιλαμβάνουν «καταστάσεις», κινηματογράφο, εικαστικά δρώμενα, δημόσιες παρεμβάσεις, κ.ά. Από το 1996 μέχρι το 2005 διοργάνωσε φεστιβάλ στη Σουηδία και διεθνώς, των οποίων ήταν ταυτόχρονα και καλλιτεχνικός διευθυντής. Έχει μεγάλη εμπειρία στη διδασκαλία σε θεωρητικό και πρακτικό επίπεδο, ενώ από το 2008 διευθύνει το Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Χορογραφίας στο Πανεπιστήμιο Χορού της Στοκχόλμης.

Η **Ιωάννα Τζαρτζάνη** σπούδασε Κοινωνιολογία στο Πάντειο Πανεπιστήμιο και Χορό στην Ανώτερη Επαγγελματική Σχολή Δέσποινα Γρηγοριάδου. Κατέχει μεταπτυχιακό δίπλωμα (Master of Arts) σε Σπουδές Χορού από το Πανεπιστήμιο του Surrey, όπου και ολοκλήρωσε τη διδακτορική της διατριβή με τίτλο *Interplays of ethnicity, nationalism and globalisation within the Greek contemporary dance scene: choreographic choices and constructions of national identity*. Διδάσκει Ιστορία Χορού, Μεθοδολογία της Έρευνας και Πολιτισμικές Προσεγγίσεις στο τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου και στο ΙΕΚ ΑΚΜΗ. Είναι μέλος της συντακτικής ομάδας του

περιοδικού *Χορός plus* και γράφει παρουσιάσεις και κριτικές χορού για την εφημερίδα *Athens News*.

Ο **Διονύσιος Τσαφταρίδης** αποφοίτησε από την Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης το 2001. Συνέχισε τις μεταπτυχιακές του σπουδές (Master of Arts) στα Πανεπιστήμια Surrey και Royal Holloway του Λονδίνου, με αντικείμενο το *Σωματικό Θέατρο* (2002). Ως υπότροφος του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών και του Κοινωφελούς Ιδρύματος Αλέξανδρος Σ. Ωνάσης εκπόνησε τη διδακτορική του διατριβή στο Roehampton University του Λονδίνου, στον τομέα του χορο-κινηματογράφου, με θέμα *Maya Deren's Screendances: a Formalist Approach* (2009). Σε συμπαραγωγή με το Video Dance Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης σκηνοθέτησε μια ταινία χορού με θέμα την απουσία, βασισμένη στο ποίημα του Κ. Π. Καβάφη «Φωνές» (*Φωνές*, 2007). Σήμερα χορογραφεί θεατρικές παραστάσεις στην Αγγλία και στην Ελλάδα.

Η **Μαρία Τσουβαλά** είναι Λέκτορας στο Τμήμα Προσχολικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας. Αποφοίτησε από το Τμήμα Επιστημών Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και την Ανώτερη Επαγγελματική Σχολή Χορού Ραλλού Μάνου. Απέκτησε Master of Arts (1983) και Master of Education (1988) από το Teacher's College, Columbia University, καθώς και διδακτορικό από το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Τμήμα Φιλοσοφίας-Παιδαγωγικής-Ψυχολογίας (2006). Στη Νέα Υόρκη, εκτός από τεχνικές χορού, σπούδασε αυτοσχεδιασμό και χορογραφία με τον Robert Ellis Dunn. Από το 1990 διδάσκει αυτοσχεδιασμό-χορογραφία, ιστορία χορού και παιδαγωγική του χορού σε ανώτερες επαγγελματικές σχολές. Ως χορογράφος έχει παρουσιάσει έργα με την ομάδα «Μετα-κίνηση».